

Elna Skylv Hansen, ráðgevi: – Tað kann ofta vera mótumikið at arbeiða í Tanzania, tí alt gongur so øgiliga seint: Verður tað ikki gjørt í dag, so kann tað biða til í morgin ella næsta dag.

Hon hevur tí eisini ætlanir um at stovna eitt bókasavn fyri børn á høvuðsmiðstöðini. Har er eitt bókasavn, sum bert hevur fakbour at bjóða, men nú er ætlanin at seta ein bókasavn, og at víðka um savnið við barnabókmentum.

Liviumstöður hampuliga góðar

Annars eru liviumstöðurnar á oynni, har 200.000 fólk búgva, hampuliga góðar. Oyggin er til stóðar sum Bornholm, har 50.000 fólk búgva.

Har er nógur fiskur at fáa, og fólkioð dyrkar meir, røttfruktir og söt epli. Á oynni er ikki hungursneyð, sum aðrastaðni í landinum. Fólkioð er rimiliga væl fyr, men har er eingin hjálpa at fáa, annað enn frá familjuni. Tær eru stórar og halda í flestu forum væl saman.

Litið av kriminaliteti er har, men ungafólk eru farin at drekka meira. Ein øl kostar fimm krónur, og ein dagløn er 10 krónur. Elna veit ikki, hvussu tey ungu fáa pening til vega til øl, tí stórt arbeiðsloysi er millum ungafólk.

Flestu ungu hjálpa foreldrunum at dyrka jorðina, og nógur vinna sær nokur oyru við at selja fruktir o.a..

Landið er fruktugt. Í lotuni vaksa mangofruktir og seinni búnað appelsinirnar. Elna heldur tað vera stuttligt at eygleiða børnini, sum hava til fragd at heinta fruktirnar, við at blaka steinar, fyrri at fáa fatur í fruktunum. Hetta er eisini góð vitaminrik føði.

Halda hana duga alt

Um tað var vera hvítur í Tanzania, sigur Elna Skylv Hansen, at bert húðaliturin fær fólk at halda, at hon er meira enn hini, og at einki mark er fyrri hvat hon er for

fyrri at greiða.

– Tá eg ein dagin kom inn í ein handil í býnum, hevði handelsmaðurin samlað ein barnavogn. Hann fekk tað kortini ikki at rigga, men tá tey sœ meg lættnaði. Tey veittráðu meg yvir at hjálpa sær við hesum.

Hóast Elna ikki visti hvussu hetta skuldi gerast, so noyddist hon at royna, og fekk tað eisini at rigga.

Tað er kanska einamest avbjóðingin, tá fólk sum Elna Skylv Hansen royna nýggjar avbjóðingar. Tað verður væntað av teimum, at tey megna alt, og so noyddist tey eisini at kíta seg, fyrri at rokka málinum.

Fólkini í bygdini koma eisini til Elnu við sínum trupulleikum. Serliga biða tey umat lána pening. Tey halda, at øll hvít fólk eru múgvandi.

– Tað er ikki so løgið, sigur Elna. Eg búgvi í góðum seithsum, við vœrum urtagarði, havi arbeiðsfólk og koyri í stórum bili.

– Ikki løgið at tey halda meg vera ríka, serliga tá tey flestu á staðnum búgva í leirsmáttum, og sova á einari mottu á leirgólvi, sigur Elna Skylv Hansen.

Leingist eftir familjuni og fjøllunum

– Leingist tú ongantíð heimafur?

– Eg veit ikki um eg leingist eftir Føroyum, men eg leingist eftir familjuni og vinfølkunum. Jú, eg sakni fjøllini, og tí fari eg ofta ein biltúr niðan á oynna, har útsýni er yvir Viktoriasjógv- in og inn á meginlandið. Har eru fjøll, sum minna um fjøllini í Føroyum. Nú havi eg fingið telefon, og um fólk eru heppin og tolin, so ber til at fáa fatur í mær, eins og eg kann ringja, tá ikki til Føroya, sigur Elna.

Telefonútgæran er sum í

Hvønn morgun ganga skúlabørnini í longum røðum og syngja tjóðsöngin. Áðrenn undirvísingin byrjar.

Føroyum fyrri 50 árum síðan. Hon noyddist at kalla á eina telefonstöð, sum síðani ringir til aðra stöð, og kanska eydnast at fáa samband við útheimin.

– Tað torførasta við at arbeiða í slíkumlandi er, at biðast skal eftir øllum. Tí verða arbeiðstíðirnar eisini

skiftandi. Elna arbeiðir kanska bert tveir tímar ein dag, tí einki fæst at rigga.

Hinvegin, so kann arbeiðsdagurin eisini vera 12 tímar, tá fundarrøðir og skeiðvirksemi er á skránni.

Tað er torført at skipa arbeiðið, tí alt er so óvist.

Telefonin sum fyrri 50 ár síðan

Skulu telefonrindi avgreiðast, er best at royna kl. átta á morgni. Um hon er heppin, kunnu telefonbóðini verða avgreidd áðrenn kl. 10.

Serliga long kunnu kvöldini eisini gerast, tí

Tveir lærarar og hvørjum skúla fara á skeið hjá Elnu. Tey fara heimafur at undirvísa sínum starvsfeløgum. Hetta kallast »Splach effekt» og hevur til endamáls kvikliga at spjæða vitan og kunneika.

Skúlaumhvørvið í Tanzania líkjist ikki tí, sum vit kenna á okkara leimum. Undirvist verður bæði úti og inni. Hetta er ein lærarastova av teimum frægastu

ljósútgæran er so vónalig, at Elna ikki kann broðera ella arbeiða við fakligum uppgávum, tá at hon kann lesa skaldsögur og skriva brøv. Tað hevur hon eisini stýtt sær stundir við, tí hon er røsk at skriva heim.

Annars er sosiala lívið ikki so umfavnandi, tá at Elna Skylv Hansen hevur funnið sær vinir í býnum. Tað er ein handelsmaður og kona hansara, ið hava blandaðan landhandil, sum selur alt undantikið matvørur.

Tey vitja hon í frítíðini, eins og familjan kemur heim til hennara at vitja.